

Evropa jako úkol

**Název emise: Předsednictví ČR
v Evropské unii**

Den vydání: 15. června 2022

Hodnota: „E“ (=39 Kč ke dni vydání)

Kat. číslo: 1162

Rozměr známky, obrazu: 40 x 23 mm

Výtvarný návrh: Filip Heyduk

Druh tisku: OF; **Papír:** fl-an-OF

Tisk: Hradištko, sro.

Tisková forma: 2x 50; **Náklad:** 400 tis.

Tisk FDC: digitální tisk; Hradištko, sro.; **Náklad:** 2.800

Před pěti tisíci lety, kdy na našem území nebyla po Slovanech ještě ani stopa (ti sem začali přicházet až v 6. století našeho letopočtu), obyvatelé daleké Mezopotámie hovořili akkadštinou, nejstarším doloženým semitským jazykem, dnes už dávno mrtvým. Díky známým v klínovém písmu víme, že západ slunce v něm nazývali slovem *erbu*, z něž se později vyvinul název našeho kontinentu – Evropa. Pro východ slunce používali slovo *asu*, z něž se vyvinulo označení kontinentu Asie. Tyhle jednoduché geografické pojmy před čtvrt stoletím ve své esejí přednesené u příležitosti udělování ceny Karla Velikého v Čáchách nasvítíl z pohledu filosofického Václav Havel. Prapůvod slova Evropa, tedy *západ slunce* neboli *soumrak*, podle něj není možné chápat jen jako konec dne, „ale jako chvíli k reflexi, k promýšlení vlastních úkolů. Evropa už dávno není centrem koloniálních říší, není ‘velínem světa’, a tak možná nastává okamžik pro zamýšlení a následně činnost. ... Úkolem dnešní Evropy je znova objevit své svědomí a smysl pro odpovědnost v nejhlubším slova smyslu, nejen s ohledem na vlastní politickou architekturu, ale také s ohledem na svět jako celek.“ Tato slova bychom si měli připomenout teď, kdy započalo půlroční české předsednictví v Radě Evropské unie. A vláda si je zjevně pamatuje, vždyť jako motto této úlohy zvolila výraz *Evropa jako úkol*. Neměla by jej však plnit jen směrem ven, do zahraničí, ale i doma, protože právě zde je to obzvlášť zapotřebí. Počáteční nadšení z přijetí do Evropské unie v roce 2004 se v průběhu let postupně kalilo a sláblo. Co jen jsme vyslechli postesků a stížností na nemožnou unijní byrokraci a hrozná nápady valící se z Bruselu – a byla to mnohdy pravda! Ale není růže bez trní a není cesty bez překážek. Vždyť to, že patříme k demokratickému Západu – i když se všemi jeho nevýhodami a slabými stránkami –, nás chrání před cestou druhým zeměpisným směrem, k autokratickému Východu, jehož panování jsme si za čtyřicet let užili ažaž! Tedy nejen Evropa jako úkol, ale i úkol znova přiblížit Evropu myslím, srdcím a samozřejmě i kapsám těch našinců, jimž se z nejrůznějších důvodů začala vzdalovat. Důležité je to zejména nyní, kdy se na prahu bratrského Slovenska válčí, a to je od nás jen co by kamenem dohodil... Je jasné, že nás v důsledku toho čekají těžké časy, a v těch je důležité nenechat myšlenku evropské soudržnosti rozleptat těmi, kdo by nás chtěli

nechat zatáhnout zpátky do náruče „ruského dubiska“. Že by to nebyla dobrá cesta zjistil už Karel Havlíček Borovský, který před 175 lety, po ročním pobytu v Rusku, prozřivě napsal: „*Ruské mrazy a ostatní ruské věci uhasily ve mně poslední jiskru všeslovanské lásky. V celém světě, zvlášť ale v Evropě, jsou*

Rusové buď nenáviděni, nebo opovrženi (a to skoro napořád z dobrých příčin). I sprátelili se hned a sbratřili s námi, považující se však za starší bratry, za poručníky naše. Ruští panslavisté totiž dle svého pošetilého smýšlení o nás se domnívají, že bychom rádi pod jejich vládou stáli! A pevně jsou přesvědčeni, že jednou všechny slovanské země v moci své míti budou!“ Není však dobře člověku samotnému (Genesis 2.18), a totéž platí pro národy a státy. Važme si tedy historické příležitosti, kterou nám bez větší naší zásluhy přinesly dějiny, a přes všechny oprávněné postesky budme i nadále hrdými a platnými členy Evropské unie. Nechtějme ji kritizovat zvenku, ale snažme se ji zlepšovat zevnitř!

Nová emise je typickým příkladem jednoho z úkolů, které známková tvorba od svých počátků plní – je státní reprezentací. To známky téměř výlučně plnily od počátku svého vydávání, a teprve mnohem později se záběr rozšířil na další témata, a ta pak převážila, takže těch státně propagačních je už vlastně jen velmi málo – většinou jde jen o portrét nově zvolené hlavy státu.

Známková i celá emise se mi líbí, je jednoduchá a moderní, a její autor se nespokojil s pouhou reprodukcí loga předsednictví, ale modifikoval jej.

EU2022.CZ

Základním prvkem loga je kosočtverec představující střelku kompasu. V logu jich je 27, tedy stejně, jako je zemí v EU. Každá z těch střelek pak vychází z barev vlajky jednotlivých států. Z původního loga, v němž tvoří kruh, jsou na známce zobrazeny ve třech čtvrtkruzích, což má nepochybně důvod praktický – jako původní kruh by na vymezené ploše známky byly prostě titěrné. Význam má i tvar střelky – dva trojúhelníky. Trojúhelník tu totiž symbolizuje modrý klín v naší vlajce, tedy tvar, jaký nese žádná ze zbývajících šestadvaceti. Celek pak má vystihovat motto Evropské unie – Jednotná v rozmanitosti.

V kresebné výzdobě FDC je logo rovněž modifikováno, tentokrát tak, že je zobrazeno třikrát, postupně zasazené v sobě a vždy pootočené. Celek pak připomíná větrnou růžici a má naznačovat polohu jednotlivých států. Jedna strelka je umístěna uprostřed razítka nesoucího nahoře adresu webové stránky předsednictví a dole domicil Praha a datum vydání emise.

Na závěr pro úplnost dodejme, že jde už o druhé naše předsednictví, k tomu přechozímu vyšla známka v roce v roce 2008.

FB

